

KOHTAUSPAIKKA

**Valikoima Porin taidemuseon kokoelmasta vuosilta 1981-1994
13.5.-12.6.1994**

KOHTAUSPAIKKA on katsaus Porin taidemuseon toimintaan runsaan kymmenen vuoden ajalta. Näyttely on valikoima ennen kaikkea omien näyttelyjen tuloksena syntyneestä kokoelmasta, hankinnoista, lahjoituksista ja talletuksista. Pääosa näyttelyn teoksista on 1980- ja 1990-luvuilta.

Porin taidemuseon museaaliset tehtävät painottuvat kotimaiseen nykyaiteeseen, mutta näyttelyjen ja julkaisujen kautta halutaan aktiivisesti etsiä ja luoda myös kansainvälisiä yhteyksiä. Toiminnan perustajana on Maire Gullichsenin monipuolista työtä suomalaisen taide-elämän aloitteellisena tutkijana ja kansainvälisten yhteyksien puolestapuhujana. Kokoelma on karttunut vähitellen monipuolisen työn tuloksena 1930-luvulta lähtien hänen kuolemaansa 1990 asti mm. Artekin ja Galerie Artekin, Vapaan taidekoulun ja Nykyaiteyhdistys ry:n toiminnan puitteissa. Hän painotti usein itse, ettei ” koonnut taidetta määrätietoisesti, työt vain vähitellen kerääntyivät”. Konstruktivistinen muodon hallinta ja toisaalta puhtaan paletin kolorismi sekä ennen kaikkea avoimuus kansainvälisyydelle ovat olleet hankintojen keskeisimmät kriteerit.

Porin taidemuseoon sijoitettu Maire Gullichsenin taidesäätiön kokoelma käsittää runsaat 500 teosta ja painottuu kotimaiseen sotienjälkeiseen taiteeseen. Se kytkeytyy läheisesti hänen laajaan kansainvälisen taiteen kokoelmaansa, joka on esillä Noormarkussa Alvar Aallon suunnittelemassa Villa Maireassa. Kokoelmat yhdessä osoittavat Maire Gullichsenin merkityksen siinä laajassa vuorovaikutuksen verkostossa, jonka kautta modernismi välittyi Suomeen. KOHTAUSPAIKASSA tuota merkitystä valotetaan Marita Liulian MAIRE- teoksen välityksellä. Maire Gullichsenin elämäntyö on lähtökohtana multimediateoksessa, joka purkaa ja kommentoi menneitä vuosikymmeniä 1990-luvun näkökulmasta.

Museo ei ole toiminnassaan tavoitellut sympaattisen julkisen kokoelman luomista vaan on tallentamistyössään painottanut dokumentointiyhtiön eri muotoja, taiteessa liikkuvien ilmiöiden ja ajatusten kartoittamista. Näin kokoelman kartuttamisesta on muotoutunut vähittäinen prosessi, tärkeä osa-alue, joka otannan tavoin kuvittaa museon toiminta-ajatusta. Nykyaiteen kentässä toimiva museo ei pelkästään toteuta ja kirjaa jo tapahtunutta, vaan omalla toiminnallaan myös kehittää edellytyksiä tulevalle. Taide ei enää alistu maantieteellisiin rajoihin: KOHTAUSPAIKAN tavoin vuorovaikutuksessa voivat olla rinnakkain Daniel Buren Pariisista ja Marta Maria Perez Havannasta, Yoko Ono New Yorkista ja Kaisu Koivisto Porista.

Suuri osa Porin taidemuseon näyttelyistä on ollut tilaan toteutettuja kokonaisteoksia, jotka osoittavat kuinka taide ei välttämättä enää ole konkreettisesti tallennettavissa. Richard Longin saviympyrät ja Yoko Onon varjot on pesty pois uusien näyttelyiden

tieltä. Gordon Matta-Clarkin ”Avoin talo”, Daniel Burenin ”Patio” ja Jüri Okasin heinäpaalit on purettu, Siim- Taniel Annusin tulitapahtumasta ja taiteilijaryhmä NYTE:n juhlatanssista ovat jäljellä vain muistot. Useiden näyttelyjen yhteydessä taiteilijat ovat kuitenkin myös toteuttaneet töitä kokoelmaa varten: ranskalaisen Georges Rousse valmisti installaatio – valokuvansa toimintansa lopettaneen puuvillatehtaan tyhjiä halleissa ja norjalais-italialainen Per Barclay ”öljyhuoneensa” entisen hotelli Otavan matkustajahuoneessa. Ulkoteoksista mm. amerikkalaisen Richard Nonasin ”Cut Cord” elää vuotuista kiertokulkuaan Kirjurinluodolla ja hankkeista viimeisin, tanskalaisen Per Kirkebyn tiiliveistos valmistui marraskuussa 1993 pysyväksi maamerkiksi Porin Eteläpuistoon.

KOHTAUSPAIKKA tullaan dokumentoimaan julkaisuna, joka samalla tarkastelee laajemminkin taidemuseon roolia ja mahdollisuuksia vuorovaikutuksen rakentajana. Julkaisuun liittyy kirjailija Juha Seppälän essee Omat kengät.

KOHTAUSPAIKKANA on museo. Teoksia on esillä myös toimistotiloissa, käsikirjastossa ja arkistossa, joihin suoritetaan yleisöesittelyjä näyttelyn aikana keskiviikkoisin klo.18 sekä ryhmäopastuksina museon aukioloaikoina.